

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 maja 2016 roku, w sprawie z powództwa K. S. przeciwko P. Z. i A. Z. o pozbawienie tytułu wykonawczego w postaci prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 20 października 2011 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt II C 365/09, Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi oddalił powództwo, przyznał radcy prawnemu M. B. wynagrodzenie w kwocie 221,40 zł z tytułu pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu oraz nakazał wypłacić tę kwotę wskazanemu radcy prawnemu z funduszy Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na ustaleniach, że w dniu 20 października 2011 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w sprawie II C 365/09 uwzględnił powództwo P. Z. przeciwko K. S. nakazując pozwanemu opróżnienie lokalu mieszkalnego przy ulicy (...) w Ł.. Wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2012 roku Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił apelację K. S. od wskazanego wyroku.

Wskazany wyrok z dnia 20 października 2011 roku opatrzono klauzulą wykonalności w dniu 26 stycznia 2015 roku (po wykazaniu przez powoda faktu, że pozwany uzyskał prawo do lokalu socjalnego).

Postępowanie egzekucyjne zmierzające do wykonania obowiązku opróżnienia lokalu przy ulicy (...) w Ł. prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi K. P.. Obowiązek został wyegzekwowany w dniu 30 października 2015 roku. Od tej daty K. S. nie zamieszkuje we wskazanym lokalu.

Pozwani nie zajęli stanowiska w sprawie.

W postępowaniu przed Sądem I instancji oddalono wnioski dowodowe powoda, w szczególności zmierzające do wykazania, że wyrok eksmisyjny zapadł w oparciu o sfalszowane dowody. Sąd Rejonowy wskazał, że wnioskowane dowody nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

W rozważaniach prawnych, Sąd Rejonowy wskazał, że wyegzekwowanie przez wierzyciela świadczenia objętego tytułem wykonawczym nie może stanowić podstawy wytoczenia powództwa opozycyjnego z art. 840 k.p.c. Dłużnik traci prawo do wytoczenia powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności z chwilą wyegzekwowania przez wierzyciela świadczenia objętego pozwem. Nadto, Sąd Rejonowy wskazał, że powód w uzasadnieniu swego roszczenia nie przywołał żadnych okoliczności, które miałyby miejsce już po powstaniu tego tytułu i mogły choćby potencjalnie skutkować wygaśnięciem lub prawną niemożnością egzekwowania obowiązku stwierdzonego tytułem wykonawczym. Oparcie roszczenia na twierdzeniach, dotyczących stanu faktycznego mającego istnieć na datę wydania wyroku w sprawie II C 365/09 oraz zarzutach natury procesowej pod adresem sądu rozpoznającego tę sprawę nie mogą stanowić podstawy uwzględnienia powództwa przeciwegzekucyjnego.

Sąd Rejonowy wskazał dodatkowo, że zarzuty powoda dotyczące zbyt niskiego standardu zaoferowanego mu przez Miasto Ł. lokalu socjalnego mogły stanowić podstawę ewentualnego zażalenia na postanowienie o nadaniu opisanemu wyrokowi klauzuli wykonalności, którego to zażalenia powód nie złożył.

Oddalenie powództwa w stosunku do A. Z. uzasadnione było tym, że nie była ona powódką w sprawie II C 365/09, a w konsekwencji nie była wierzycielem uprawnionym do prowadzenia egzekucji kwestionowanej przez K. S..

Apelację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik powoda, zaskarżając go w części oddalającej powództwo i zarzucając naruszenie:

1. przepisów prawa procesowego, mające wpływ na wynik postępowania to jest art. 217 § 3 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez oddalenie zgłoszonych przez powoda wniosków dowodowych, istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy w

sytuacji, gdy nie zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności dla jej rozstrzygnięcia, co skutkowało oddaleniem powództwa,

2. przepisów prawa materialnego to jest art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. przez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że przytoczone przez powoda okoliczności nie mogą stanowić podstawy uwzględnienia jego powództwa przeciwegzekucyjnego,

3. przepisów prawa materialnego to jest art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. przez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że wykonanie świadczenia objętego tytułem wykonawczym uniemożliwia uwzględnienie powództwa przeciwegzekucyjnego.

W związku z tymi zarzutami pełnomocnik powoda wniósł o rozpoznanie postanowienia Sądu Rejonowego oddalającego wnioski dowodowe powoda i dopuszczenia tych dowodów oraz o zmianę zaskarżonego wyroku i pozbawienie wykonalności kwestionowanego tytułu wykonawczego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Pełnomocnik powoda oświadczył przy tym, że udzielona przez niego pomoc prawna nie została opłacona, w związku z czym wniósł o przyznanie mu wynagrodzenia za obie instancje według norm przepisanych.

W dniu 27 czerwca 2016 roku do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi wpłynęło pismo powoda zatytułowane „uzupełnienie apelacji”. Z uwagi na przekroczenie przez powoda terminu do złożenia apelacji, pismo to nie mogło wywołać zamierzonego skutku i zostało przez Sąd potraktowane jako zajęcie stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda jako bezzasadna podlegała oddaleniu.

Na wstępie należy zauważyć, że Sąd pierwszej instancji przeprowadził prawidłowo postępowanie dowodowe. Na jego podstawie dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które Sąd Okręgowy przyjmuje za własne. Nadto za własne Sąd Okręgowy uznaje wnioski wyprowadzone przez Sąd I instancji z dokonanych ustaleń.

Nie ma racji skarżący, zarzucając Sądowi Rejonowemu uchybienie przepisom procedury, a to art. 217 § 3 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. W pełni uprawnione było stwierdzenie przez Sąd I instancji, że wnioskowane przez powoda dowody, mające wykazać, że wyrok w sprawie II C 365/09 zapadł w oparciu o „sfalszowane akty notarialne”. Dla skuteczności powództwa przeciwegzekucyjnego przeciwko orzeczeniu sądu konieczne jest podjęcie inicjatywy dowodowej w kierunku wykazania, że po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. Dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne (art. 840 § 1 ust. 2 k.p.c.). Co istotne, w przypadku tytułów egzekucyjnych będących orzeczeniami sądów wyłączone jest wywodzenie powództwa przeciwegzekucyjnego z zaprzeczenia zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionowania istnienia obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym. W świetle powyższego podjęta przez powoda inicjatywa nie mogła odnieść skutku w niniejszej sprawie, wobec czego słuszne było rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego oddalające zgłoszone wnioski dowodowe.

W ocenie Sądu Okręgowego oczywiste jest również, że Sąd Rejonowy nie dopuścił się naruszenia art. 840 § 1 ust. 2 k.p.c. przez przyjęcie, że przytoczone przez powoda okoliczności nie mogą stanowić podstawy uwzględnienia powództwa przeciwegzekucyjnego. Apelujący zmierzał do wykazania, że podstawą tą jest fakt iż lokal przyznany mu jako lokal socjalny nie spełniał standardów wyznaczonych przez ustawę o ochronie lokatorów. Słusznie Sąd Rejonowy wskazał, że właściwą drogą do kwestionowania z tego powodu klauzuli wykonalności było postępowanie zażaleniowe. Nadto zasadne było zważenie przez Sąd Rejonowy, że zakwestionowanie właściwości przedmiotowego lokalu może otworzyć powodowi drogę do roszczeń przeciwko Miastu Ł.

W zakresie trzeciego z zarzutów apelacji wskazać należy, że skarżący w żaden sposób nie uzasadnił dlaczego niezasadne w sprawie było odwołanie się do linii orzeczniczej Sądu Najwyższego w zakresie nieskuteczności

powództwa przeciwegzekucyjnego po uprzednim wyegzekwowaniu świadczenia. Sąd Okręgowy w pełni podziela zapatrywanie Sądu I instancji w tej kwestii. Przyjęcie takiego stanowiska uzasadnione jest tym, że skoro powództwo przeciwegzekucyjne skierowane jest na pozbawienie lub ograniczenie wykonalności tytułu wykonawczego, to może ono być realizowane tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego. Jak wskazał Sąd Najwyższy w sprawie I PKN 197/01 w razie zupełnego zaspokojenia roszczenia z egzekucji na podstawie danego tytułu wykonawczego odpada możliwość wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego przewidzianego w art. 840, gdyż zgasła wykonalność wykonanego w całości tytułu wykonawczego.

W świetle powyższych argumentów apelacja strony powodowej nie zasługiwała na uwzględnienie i wobec tego konieczne było jej oddalenie na podstawie przepisu art. 385 k.p.c.

Przyznanie pełnomocnikowi powoda wynagrodzenia w kwocie 221,40 zł uzasadnione było w świetle przepisów § 16 ust. 1 pkt 1, § 8 pkt 2 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. 2015 poz. 1805).